

PRAŽSKÁ INFORMAČNÍ SLUŽBA
VÝSTŘIŽKOVÁ SLUŽBA
Praha 2-Vyšehrad, K rotundě 8/82 - tel. 29 73 78

VÝSTŘIŽEK Z ČASOPISU

Ostravský večerník

28. VI. 1989

ze dne

Poslední premiérou končící sezóny na loutkové scéně Státního divadla v Ostravě byla Kvapilova „Princezna Pampelš-ka“. V režii Zdeňka Miezka vytvořila titulní roli Miroslava Skalická.

Foto: VLASTA PAVELKOVÁ

ČT začíná vysílat cyklus o hudbě dvacátého století

P r a h a (vd) - Cyklus pořadů nazvaný Panoráma hudby 20. století začíná dnes večer vysílat Česká televize. Třináct pokračování by mělo zmapovat klíčové okamžiky hudebního vývoje právě končícího století. Zatím je natočeno šest dílů, do konce roku se na obrazovce objeví první čtyři. Podle vedoucího tvůrčí skupiny Radima Smetany ovšem v tuto chvíli není zcela jisté, zda se podaří celý seriál dokončit. "Od Nového roku budeme při výrobě hudebních pořadů zřejmě dost omezení," vysvětlil. Posunout se patrně nepodaří ani začátek vysílacího času, jenž je stanoven až na půl jedenáctou večer.

Každý díl - s výjimkou úvodního a následného diskusního - bude věnován jednomu desetiletí, poslední by tedy měl obsáhnout léta 1990 až 1999. "Rozhodně nepůjde o encyklopedii ani o uzavřenou rukovět," zdůraznil autor scénáře a průvodce seriálem Antonín Matzner, podle něhož projekt není určen muzikologům, nýbrž nejširší veřejnosti. "Bude to jakási panoramatická výseč určitých pohledů na hudební dění v uplynulých sto letech. Chceme prostě ukázat, že jistá období měla společného jmenovatele," dodal Matzner. Proto je seriál koncipován na pozadí širších

souvislostí - v souvislosti s vývojem rozhlasu, zvukových nosičů, filmu a televize; samozřejmě i myšlenkových proudů, které atmosféru dvacátého století spoluvytvářely.

Tvůrci cyklu šli podle vlastních slov s ohledem na popularizační záměr napříč žánry a styly. Diváci se tak seznámí nejen se skladbami Bély Bartóka, Oliviera Messiaena, Antona Weberna, Arnolda Schönberga nebo amerického nonkonformisty Johna Gage, ale uslyší i zpěv Louise Armstronga, písničky Jaroslava Ježka, Beatles a Semaforu, ba dokonce rovněž pochody Františka Kmocha. V ukázkách z děl,

^{19 225} jež patří k pilířům hudebního umění tohoto století, využili tvůrci jednak bohatých archivů České televize, jednak pozvali do studia řadu interpretů převážně z mladší generace; k nim patří soubor Agon, klavíriste Tomáš Víšek a Daniel Wiesner či klarinetistka Ludmila Peterková. Jako hosté budou o svých názorech rozprávět skladatelé Jan Klusák, Marek Kopelent nebo Miloš Štědroň, dirigent Libor Pešek či houslista Josef Suk. Jednotlivé díly připomenou i pamětníky dynamického vývoje včetně legendárního hudebního publicisty a popularizátora Václava Holzknechta.

HEJ
80.10.98

Kvapil 25 Ostrava
PRAŽSKÁ INFORMAČNÍ SLUŽBA
VÝSTŘÍŽKOVÁ SLUŽBA
Praha 2-Vyšehrad, K rotundě 8/82 - tel. 29 73 78

VÝSTŘÍZEK Z ČASOPISU

Ostravský večerník

24. V. 1989

Pozvánka na premiéru

PRINCEZNA PAMPELIŠKA

„Princezna Pampeliška“ ve stej-
nojmenné hře básníka, dramatika
a divadelního režiséra Jaroslava
Kvapila, který se na formování
české kultury výrazně podílel v
letech 1900–1939, je symbolem
křehké, pomíjivé krásy, jejíž osud
je podobný jako osud přírody.
Květ pampelišky rozfouká vítr, a-
by příští jaro vykvetl znova. Svět
Kvapilovy pohádkové hry je mo-
tivován také postavami českých
pohádek, a jeho kořeny sahají až
k báčorkám J. K. Tyla. Pro dět-
ské diváky od sedmi do dvanácti
let nastudoval Princeznu Pampe-
lišku loutkoherecký soubor Stát-
ního divadla v Ostravě pod re-
žijním vedením Zdeňka Míczka.
Autorem scény a kostýmů je O-
takara Schindler. Princeznu Pam-
pelišku hraje Miroslava Skalická,
rolí Honzy vytvořil Ivan Feller.
Premiéra se uskuteční 26. května
v 17.00 hodin v Divadle loutek.

(ak)

PRAŽSKÁ INFORMAČNÍ SLUŽBA
VÝSTŘÍŽKOVÁ SLUŽBA
Praha 2-Vyšehrad, K rotundě 8/82 - tel. 29 73 78

VÝSTŘÍZEK Z ČASOPISU

Kvapil 500

Nová svoboda, Ostrava

26. V. 1989

za dne

Pozvánka do SDO

Princezna Pampeliška

Kvapilovu Princeznu Pampelišku v úpravě Hermyň Mo-
tylové uvede dnes loutkoherecký soubor Státního di-
vadla v Ostravě jako premiéru. Režijně nastudoval Zde-
něk Míczko, výprava je dílem Otakara Schindlera j. h.

Účinkují Dušan Feller, Mi-
roslava Skalická, Jiří Volk-
mer, Jiřina Fukalová, Petr
Nosálek, Vladimír Břichnáč
a další. Začátek je v Divadle
loutek v 17 hodin.

Slezské státní opery v Byto-
mi v titulní roli. Původně
plánovaná opera Eugen O-
něgin odpadá pro onemoc-
nění německého hosta. (d)

★ ★ ★

Mimořádné představení
Verdiho opery Nabucco v Di-
vadle Zdeňka Nejedlého v
Ostravě obohatí v sobotu 27.
května pohostinské vystou-
pení předního polského pěv-
ce Jerzyho Mechlinského ze

PRAŽSKÁ INFORMAČNÍ SLUŽBA
VÝSTŘÍŽKOVÁ SLUŽBA
Praha 2-Vyšehrad, K rotundě 8/82 - tel. 29 73 78

VÝSTŘÍZEK Z ČASOPISU

Ostravský večerník

22. XII. 1989

ze dne

Umělci ve volných dnech neopustí jeviště

Nejen u vánočního stolu

Velmi příjemné a radostné prožití vánočních svátků, opravdový pokoj a mír, osobní pohodu a pevnou víru v naplnění všech přání a oprávněných tužeb v roce 1990 popřáli členům souborů Státního divadla v Ostravě přátelé z klubu důchodců na Hukvaldech a jistě i mnozí další diváci. A čím umělci potěší diváky v průběhu svátků?

V souladu s poezí vánoc je křehká, neobvykle inscenovaná pohádka J. Kvapila Princezna Pampeliška, kterou připravil loutkářský soubor v Divadle loutek na úterý od deseti hodin. Ostravská divadla hrají 25. i 26. prosince a jednou z příležitostí, aby se všichni členové rodin setkali nejen u slavnostního stolu, ale i v divadelním hledišti, může být v úterý od čtrnácti hodin v Divadle Jiřího Myrona také muzikál I. Fischera My se vlka nebojíme. Do radostné atmosféry těchto

dnů svým humorem a optimismem zapadá hra J. Voskovce, J. Wericha a J. Ježka Helenka je ráda, aneb Slaměný klobouk, kterou lze zhlédnout 28. prosince od devatenácti hodin v Divadle Zdeňka Nejedlého. (Ak)

100012 SDO
PRAŽSKÁ INFORMAČNÍ SLUŽBA
odbor výstřižků
Praha 2-Vyšehrad, K rotundě 8/82 - tel. 29 73 78

VÝSTŘÍZEK Z ČASOPISU

Ostravský večerník

1 U. VII. 1989

zc dne

Zarazení Princezny Pampelišky Jaroslava Kvapila, té nejslavnější, ale již pozapomenuté pohádky českého jeviště do repertoáru loutkové scény SDO na sklonku letošní sezóny (dramaturgyně Hermína Motýlová) je smělým suverénním gestem divadla pro děti a mládež. A konstatujeme hned, že správným a oprávněným. Příběh o prchavém nezachytitelném štěstí lásky, o křehké Pampelišce a odvážném a rozvážném českém Honzovi navázal ve své době na tradici Tylových divadelních báchorek a svým realistickým symbolismem se přiklání k pokrokovému společenskému programu demokratického divadla pro lid na rozhraní století. Impresivní lyrismus a divadelní nálada jako dramatický činitel byly ovšem věci nové.

Inscenace režiséra Zdeňka Miezka to všechno zhodnocuje a přičiněním scénografie Otakara

Shindlera a hudby Petra Mandela prezentuje jako dnešní výraz loutkového divadla. Prolínání parťů loutkových a hereckých, střídání dramatických prostorů stup-

ňovitého portálového jeviště zbudovaného v syrovém dřevě na scéně, postava jakéhosi Obřadníka, Šaška, Opevňdlníka v opravdu tvůrčím ztvárnění Zdeňka Floriána, navozují sugestivní sváteční atmosféru divadla.

Z herců náleží primát jímavé Marit Kočkové v postavě Honzovy Mámy, groteskně exponovanému Primátoru města Kocourkova Jiřího Volkmera a Dušanu Fellerovi coby mlujícímu otci Pampeliščinu, Chudému králi. Ústřední

dvojice Princezna Pampeliška a Honza znamená pro mladé herce úkol přesně na hranici jejich sil. Mirka Skalická ale dokáže tlumočit Pampeliščinu lásku a oddanost

Honzovi, k němuž se utíká před vším zlým okolního světa, a Honza Ivana Felleru nás o své chlapské pevnosti přesvědčuje daleko lépe v situacích hraných činoherně nežli v partech loutkových, kde se odhvíjí jiné výstupy této postavy.

Jednoduchý, střídmý a skromný verš Kvapilův představuje ovšem i tak pro soubor úkol značně náročný a v režii spolupracující zasloužilé umělkyni Zoře Rozsypalové je nutno přiznat notný díl

zásluhy o výslednou podobu. Voděňní loutek je v celém představení vskutku bravurní. Režie se nebojí metafory. Například literární figura „Proč teď pořád su-

ché listí padá...“ se materializuje po stránce výtvarné a doslova zdívaldelňuje sypáním vadnoucích lístků z ruky Šaška. Nicméně se zdá, jako by profesní ambice režisérovy se pohybovaly na samém pomezí jednoty jevištního výrazu, užívá nejen velice vhodné kombinace živé a loutkové hry, ale v loutkách všech možných technik a efektů.

Podařila se ovšem jedna jedinečná věc. Úmrtí Princezny Pampelišky je vlastně odchod s kouz-

lem proměny, kdy Pampeliška — loutka se vznese do oblak a v hudebně propojeném epilogu hry se objevuje nová postava — loutka Malého děvčátka na opět rozkvetlé louce plné pampelišek. Je v tom kus rozmyslu, citu a imaginace pramenící z životní filozofie usmíření a moudrého přjetí přírodních zákonů.

Princezna Pampeliška je představení, které se bude moci hrát o nedělních dopoledních snad deset let. Budou na ně chodit rodiče s dětmi tak jako na Raděze a Mahulenu Zeyerovu či Jiráskovu Lucernu. Je to klasika živá, neboť sděluje mocně své mravní poselství i dnešním divákovi a činí tak způsobem až překvapivě dramatickým.

JAROSLAV ČERNÝ

Princezna Pampeliška - klasika živá